

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17779

за изменение в частта за разноските

гр. София, 24.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в закрито заседание на 24.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **9894** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Образувано е по молба на К. Е. Я. чрез адв. Т. Ц. /САК/ и от адв. Т. Ц. САК с ЕГН [ЕГН] в качеството му на кредитор с вземане по чл.38, ал.2 от ЗА със съдебен адрес [населено място],[жк]стара част, [улица] искане за изменение на Решение №11295 от 09.07.2024г. по адм.дело №9894/2023г. на Административен съд София-град, Трето отделение, 67 състав, в частта, относно претендираните по делото разноски, като се иска присъждане на три отделни минимални адвокатски възнаграждения в съответния размер, съгласно представения по делото списък по чл.80 от ГПК – за оказаната безплатна правна помощ за отмяна на всяко от процесните три разпореждания – Разпореждане №214-00-25546-2/06.07.2023г., Разпореждане №214-00-25546-3/06.07.2023г. и Разпореждане №214-00-25546-4/06.07.2023г. на ръководителя по осигуряването за безработица

Твърди се, че предвид благоприятния изход на делото за заинтересованата страна, съдът е трябвало да му присъди направените разноски, така както е поискано в писмено становище и съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

С Разпореждане на съда от 13.08.2024 г. на основание чл. 248, ал. 2 от ГПК съдът е предоставил възможност на страните за отговор. В дадения от съда срок от Директор на Териториално поделение на НОИ София-град чрез юрк. Б. е изразено становище, че решението не следва да бъде допълвано в частта за разноските. Изложени са аргументи, че правилно и в съответствие с чл.36, ал.2 и чл.38, ал.2 от ЗА вр.чл.8, ал.2, т.2 от Наредба №1 от 2002г. за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела по КСО е определен минимален размер на възнаграждението, а именно 500лв.

Съдът, след като извърши служебна проверка установи, че производството по делото е приключило с постановяване на Решение № 11295/09.07.2024г., с което е отменено

по жалба на К. Е. Я., ЕГН [ЕГН] Решение № 1040-21-523/30.08.2023г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ София- град, с което са потвърдени Разпореждание № 214-00-25546-2/06.07.2023 г., Разпореждание № 214-00-25546-3/06.07.2023 г. и Разпореждание № 214-00-25546-4/06.07.2023 г. на ръководителя по осигуряването по безработица в ТП на НОИ и НОИ е осъден да заплати на К. Е. Я., ЕГН [ЕГН] сумата от 40 лв. /четиридесет лева/ представляваща заплатена държавна такса по делото и разноски за платен депозит за свидетел и НОИ е осъден да заплати на адв. Т. Ц. Ц.-САК с личен №[ЕГН] сумата от 500 лв. /петстотин лева/, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Съгласно разпоредба на чл. 248 ГПК във вр.чл.144 АПК в срока за обжалване на съдебното решение, а ако същото е необжалваемо в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страна по делото може да измени или допълни съдебното решение, в частта относно присъдените разноски. Съобщението за изготвянето на съдебния акт е връчено на К. Я. на съдебния адрес на пълномощника на 12.07.2024г, видно от приложеното по делото съобщение. Молбата за допълване на решението в частта за разноските е депозирана чрез упълномощен адвокат на 25.07.2024 г., т.е. в преклузивния 14 - дневен срок, поради което същата се явява процесуално допустима.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Отговорността за разноски е гражданско облигационно отношение, което е регламентирано в процесуалния закон и е уредено от него. Тя произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 1 ГПК - се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноски има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноски на страната, в чиято полза е решено делото. Съгласно Тълкувателно решение №6 от 06.11.2013г на ОСГТК на ВКС, условие за настъпването на последицата от ангажиране на отговорността за разноските, освен изходът на делото, е реално да са понесени такива от страната, за която изходът от делото е благоприятен и тя е направила своевременно искане за това до съда. По делото от страна на жалбоподателя и неговия процесуален представител своевременно е направено искане за присъждане на направените по съдебното дело разноски, за което е представен и списък, съгласно чл.80 от ГПК. Неоснователни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че проведеното съдебно производство касае осъществен съдебен контрол върху издадените три разпореждания на Ръководителя по осигуряването за безработица, поради което му се дължи присъждане на три отделни адвокатски възнаграждения. В Решение №11295 от 09.07.2014г. аргументите са приети от съда за неоснователни, тъй като същите противоречат на чл.118, ал.1 и ал.3, чл.120, ал.2 от КСО вр. чл.145 от АПК, изрично определящи, че предмет на съдебен контрол е решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, а не правната помощ по отмяната на отделните разпореждания.

Дължимите разноски за адвокатско възнаграждение са определени от съда на база фактическата и правна сложност на делото и конкретните действия, които процесуалния представител е извършил. Дължимото възнаграждение е съобразено с

чл.78, ал.5 от ГПК вр. с Наредба №1 от 09.07.2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно изричния текст на чл.8, ал.2, т.2 от КСО – 500лв.

Предвид горното съдът приема, че не са налице твърдените в молбата от 25.07.2024г. основания за изменение на решенето на АССГ в частта за разноските.

Воден от горното и на основание чл. 248 ал.3 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 67 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на К. Е. Я. с ЕГН [ЕГН] чрез адв. Т. Ц. за изменение на Решение №11295/09.07.2024г. по адм.д.№9894/2023г. на АССГ в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от определението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. чл. 118, ал. 3 КСО.

СЪДИЯ: